

saavel som Forsikringselskaberne have Ret til at faa tilkaldt endnu en Dyrlæge. Det er dette, Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, og det er tiltraadt af hele Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie. Det skulde glæde mig meget, om det kunde gennemføres i Aar, og vi derved kunde faa gjort en Begyndelse til at forhindre alt Dyrplageri her i Landet.

Jensen-Toustrup: Den ærede Ordfører (Hage) mente, at der fandt mere Dyrplageri Sted her i Landet, end man maatte antage, det kongelige danske Landhusholdningsselskab og de samvirkende danske Landboforeninger havde haft Øje for. Det sete afhænger jo imidlertid af de Øjne, man ser med; men naar disse to Institutioner har afgivet den omtalte Erklæring, var det overfor et Lovforslag, der i langt højere Grad end det nu foreliggende vilde lovgive paa dette Omraade. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man ikke skal gaa videre i Forskrifter og Lovgivning paa dette Omraade, end man kan se til Bunds; men naar jeg desuagtet hører til det Mindretal, der har stillet et Forslag under Nr. 3, er det, fordi man har Erfaring for, at der her er et Punkt, hvor det kan gøres nødigt at have et Værn for Dyr: Det er oplyst for mig af en solid og vederhæftig Dyrlæge, at han har haft flere Heste under Behandling, som efter Brodning var blevet revnet i Benene, dels paa Kodeledene, dels paa Seneskederne, saaledes at f. Eks. en døde efter 8 Dages svære Lidelser og en anden havde svære Lidelser i 3 Uger og gik mange Maaneder, inden den blev helbredet. Det synes jeg, man burde forhindre, naar man kan gøre det ved en Bestemmelse af saa simpel Natur som denne, at man skal sørge for, at en Hest, naar den broddes, ikke kan rive sig paa Spidsen, men denne skal afnappes eller vegnes. Det synes jeg, at man kan vedtage med stor Sikkerhed, uden at der sker Skade derved, og da man har Erfaring for, at der sker Fortræd ved Brodningen — jeg har selv oplevet noget lignende med min Besætning —, kan jeg ikke andet end anbefale dette Ændringsforslag paa det varmeste til Tingets Vedtagelse.

Naar jeg ikke har kunnet gaa med til Ændringsforslag Nr. 1 til § 2, ligger det i, at jeg egentlig er en Modstander af Kupering af Heste. Men jeg maa indrømme, at saaledes som Lovforslaget var affattet, vilde det ikke kunne forhindre

Kupering, idet man blot behøvede at fly sine Heste over til Malmø og faa dem kuperede der; naar de saa kom kuperede tilbage, kunde man godt benytte dem her i Landet i lige saa fuldt Maal som forhen. Jeg har derfor i Udvalget forsøgt, om man ikke kunde blive enig om at forbyde, at Heste, der var kuperede, og hvis Hale ikke var vokset ud igen, stod paa Græs. Jeg tror, at det er det svageste Punkt for kuperede Heste, der ingen Haar har i Halen, naar de staar paa Græs, udsatte for Utøj, Fluor o. s. v. uden at kunne værges sig med Halen. Der var ikke nogen Stemning derfor, og derfor har jeg ikke villet stille noget Ændringsforslag isaa Henseende. Men som det var foreslaaet, kunde det jo ikke forhindres, at der fandtes kuperede Heste her i Landet. Saa snart man blot sendte dem over Grænsen, kunde de blive kuperet, og naar de dog skal kunne være her i Landet og blive udført, synes jeg, at den Bestemmelse, der er foreslaaet fra et Flertals Side, er en meget god Bestemmelse, idet de efter den ikke maa transporteres før 14 Dage efter, at de er kuperede, og da kan man gaa ud fra, at Saaret er lægt. Men jeg har af de af mig nævnte Grunde dog ikke kunnet tiltræde denne Bestemmelse.

Olufsen: Paa det Flertals Vegne, som har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2, Litra a), skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget til det høje Tings Velvillie og opfordre ærede Medlemmer til at stemme for det. Ved Kupering forstaar man jo Fjernelse ad operativ Vej af en større eller mindre Del af vore Husdyrs Hale. Det er ikke blot paa Heste, der foretages Kupering, men ogsaa paa Hunde og paa Lam. Navnlig for Lammenes Vedkommende er det jo af rent hygiejniske Hensyn, at Kuperingen foretages, og for Hundenes Vedkommende sker det ofte for at værges Hundene mod at faa deres Hale ituslidt eller udsat for at blive revet til Blods, naar de som Jagthunde løber igennem Krat og Skov. Man foretrækker da at kupere dem, naar deres Hale er for svær. Hvad Hestene derimod angaar, er det imidlertid noget andet; det er jo en Modesag, naar de kuperes. Dog er der jo ogsaa praktiske Hensyn, der kan tale derfor, idet en langhalet Hest, der bruges som Kørehest, ofte sviner baade sig selv, Køretøjet, Kusken og hele Musikken til. Nu kan man ganske vist sige, at man kunde binde Halen op, eller man kan skære den af i Højde med Halebenet;